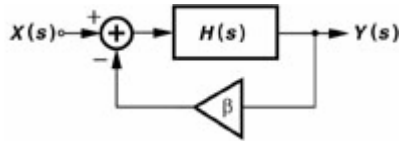

ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ

Σύστημα αρνητικής ανάδρασης

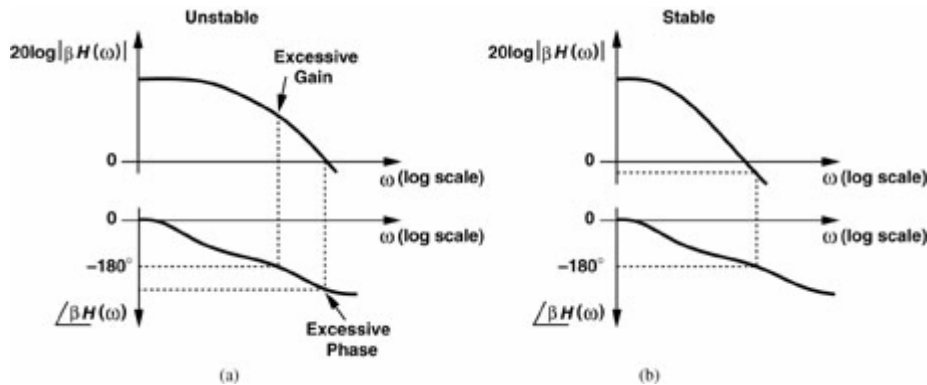
$$\frac{Y}{X}(s) = \frac{H(s)}{1 + \beta \cdot H(s)}$$

Συνάρτηση μεταφοράς κλειστού βρόχου

Ταλαντωτής αν: $\beta \cdot H(s) = -1$

Συνθήκη Barkhausen: $|\beta \cdot H(j\omega_1)| = 1$

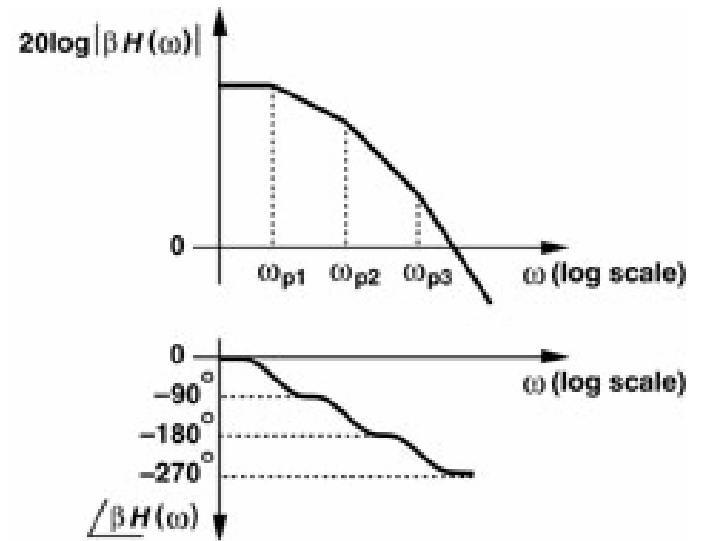
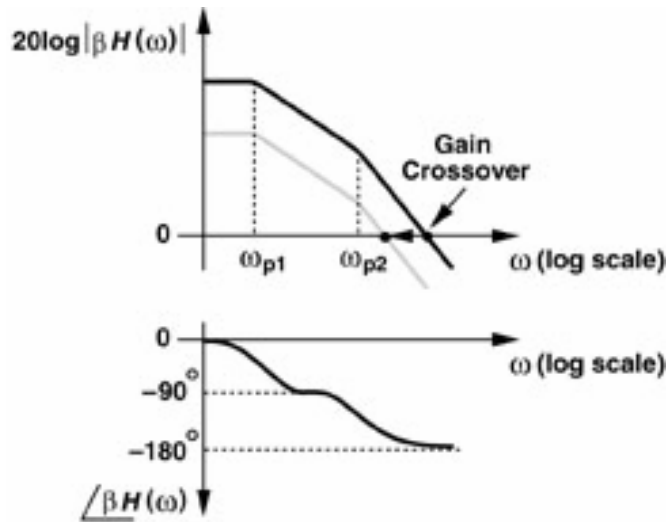
$\angle \beta \cdot H(j\omega_1) = -180^\circ$

Για ευσταθή λειτουργία πρέπει $G_X \ll P_X$

Όταν το β μειώνεται το σύστημα γίνεται πιο ευσταθές, οπότε αρκεί να μελετήσουμε τη χειρότερη περίπτωση ($\beta=1$) $\Rightarrow \beta \cdot H=H$

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΠΟΛΩΝ

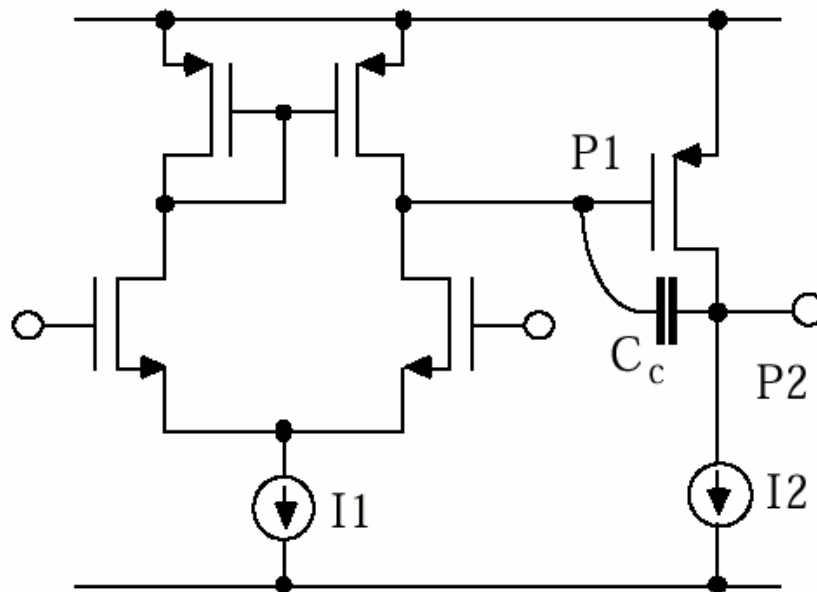

Οι πρόσθετοι πόλοι επηρεάζουν τη φάση πολύ περισσότερο από ό,τι την απολαβή.

Περιθώριο φάσης $PM = 180^\circ + \angle\beta H(\omega = GX) \geq 60^\circ$

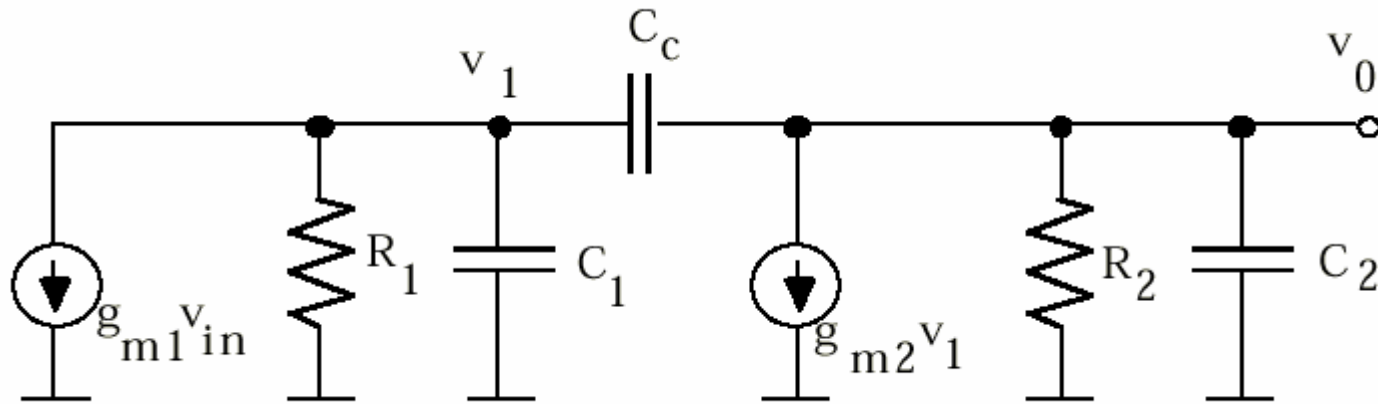
ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ

- Ένα σύστημα με έναν πόλο είναι πάντοτε σταθερό.
- Ένας ενισχυτής δύο βαθμίδων με πόλους στην ίδια περιοχή συχνοτήτων χρειάζεται αντιστάθμιση.
- **Στρατηγική:** Απομακρύνουμε τους πόλους μεταξύ τους.

- Η χωρητικότητα Miller μετακινεί τον πόλο p_1 σε χαμηλότερες συχνότητες.
- Η ανασύζευξη βραχυκύκλωσης μετακινεί τον p_2 σε υψηλότερες συχνότητες.

Το ισοδύναμο μικρού σήματος για έναν τελεστικό δύο βαθμίδων.

$$v_1(g_1 + sC_1) + (v_1 - v_0)sC_c + g_{m1}v_{in} = 0$$

$$v_0(g_2 + sC_2) + (v_0 - v_1)sC_c + g_{m2}v_1 = 0$$

$$\frac{V_0}{V_{in}} = g_{m1}R_1g_{m2}R_2 \frac{1 - \frac{sC_c}{g_{m2}}}{1 + sR_1R_2g_{m2}C_c + s^2R_1R_2[C_1C_2 + (C_1 + C_2)C_c]}$$

Το κύκλωμα εμφανίζει δύο πόλους και μία ρίζα στο δεξιό ημιεπίπεδο.

$$p_1 \cong \frac{-1}{g_{m2}R_2R_1C_c} \quad p_2 \cong \frac{-g_{m2}C_c}{C_1C_2 + (C_1 + C_2)C_c}$$
$$z = +\frac{g_{m2}}{C_c}$$

Επειδή στην πράξη $C_c > C_1$, $C_c \approx C_2$ και $g_{m1} > 1/R_1$, $g_{m2} > 1/R_2$ προκύπτει:

$$|p_1| \ll \frac{1}{R_1C_1} \quad |p_2| \cong \frac{g_{m2}}{C_2} \gg \frac{1}{R_2C_2}$$

Υποθέτοντας ότι ο p_1 επικρατεί, η γωνιακή συχνότητα μοναδιαίας απολαβής ω_T είναι:

$$\omega_T = |p_1|A_0 = \frac{1}{g_{m2}R_2R_1C_c}g_{m1}g_{m2}R_1R_2 = \frac{g_{m1}}{C_c}$$

Οι θέσεις του δεύτερου πόλου p_2 και της ρίζας ως προς την ω_T υπολογίζονται ως εξής:

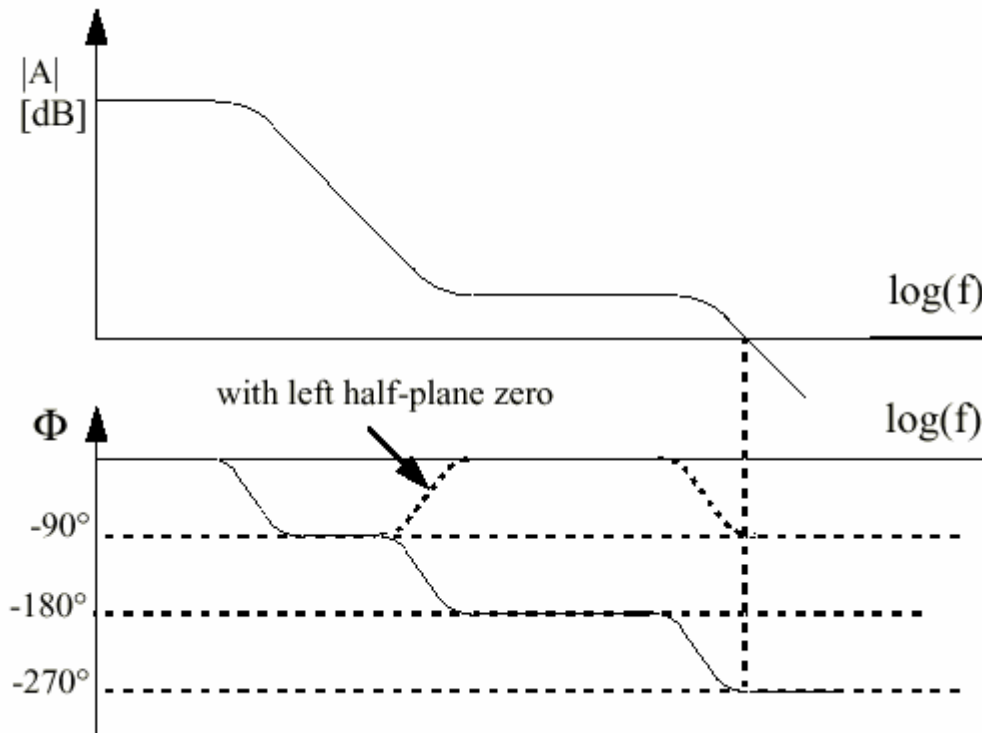
$$\left| \frac{p_2}{\omega_T} \right| = \frac{g_{m2} C_c}{g_{m1} C_2} \text{ for stability } > 2 \text{ to } 4;$$

Αν $C_c > C_2$ και $g_{m2} > g_{m1}$

$$\left| \frac{z}{\omega_T} \right| = \frac{g_{m2}}{g_{m1}}$$

Παρατηρήσεις:

- Η ρίζα στο δεξιό ημιεπίπεδο χειροτερεύει το περιθώριο φάσης.
- Στη διπολική τεχνολογία $g_{m2} \gg g_{m1}$ διότι το ρεύμα της δεύτερης βαθμίδας είναι κανονικά μεγαλύτερο από αυτό της πρώτης.
- Στην τεχνολογία CMOS το g_m είναι ανάλογο της τετραγωνικής ρίζας του I . Επίσης η βαθμίδα εισόδου πρέπει να έχει μεγάλη διαγωγιμότητα για μικρότερο θερμικό θόρυβο.
- Στην πράξη το εφικτό περιθώριο φάσης δεν εγγυάται την ευστάθεια.

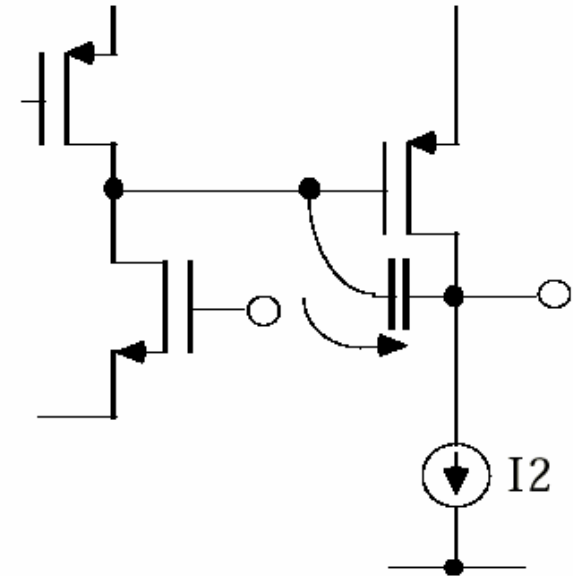

Κατάργηση της ρίζας δεξιού ημιεπιπέδου.

- Ακολουθητής πηγής
- Αντίσταση μηδενισμού ρίζας

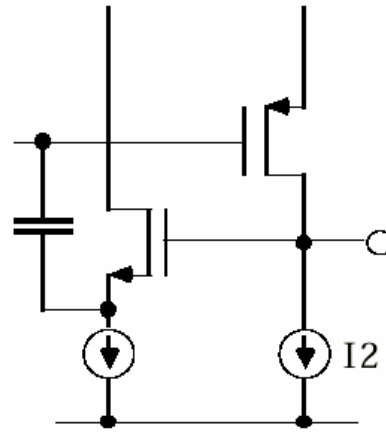
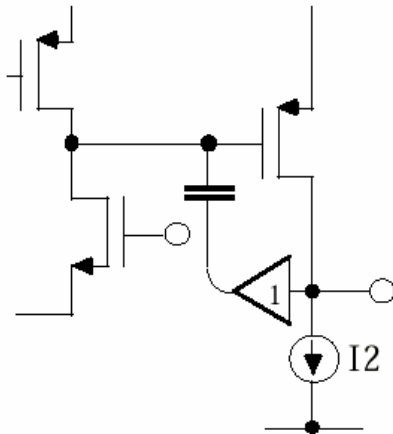
Η ρίζα οφείλεται σε ανατροφοδότηση του σήματος σε ένα σημείο με διαφορά φάσης 180°

Λύση: 1. Κατάργηση της ανατροφοδότησης με έναν ακολουθητή πηγής

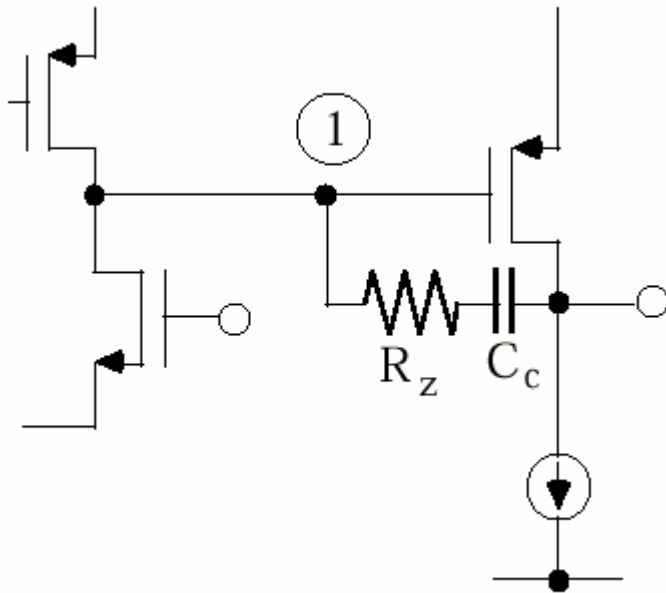
Μειονεκτήματα:

- Επιφάνεια
- Κατανάλωση ισχύος
- Στην πράξη δημιουργεί διπλό δρόμο ανατροφοδότησης και επομένως πιθανή αστάθεια.

Λύση: 2. Αντίσταση μηδενισμού ρίζας.

Η θέση της ρίζας απομακρύνεται με μία αντίσταση σε σειρά με τη C_c

$$\frac{V_o}{V_{in}} \cong \frac{A_0 [1 + s(R_z - 1/g_{m2})C_c]}{\left(1 + \frac{s}{p_1}\right)\left(1 + \frac{s}{p_2}\right)}$$

- Οι πόλοι είναι κοντά στις αρχικές τους θέσεις
- Η ρίζα μετακινείται σύμφωνα με την R_z
- Αν $R_z = 1/g_{m2}$ η ρίζα τείνει στο άπειρο
- Αν $R_z > 1/g_{m2}$ η ρίζα τοποθετείται στο αριστερό ημιεπίπεδο

$$z = \frac{1}{C_c \left(\frac{1}{g_{m2}} - R_z \right)}$$